

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. עֲשֵׂה שִׁפְרִי וְאֶבְנֵי
שֵׁנִי אֶחָד לְכָלֵּל כָּל
תַּחְתּוֹתַי מִתּוֹךְ לִבִּי
כִּי אֶבְנֵהוּ וְיִדְוֹן
צִפְרִי שִׁמְרִי וּמִנֵּה וְיִדְוֹן
כָּל בְּשָׂרִי: וְנִגְלֵא לִּי
2. כִּל צִפּוֹר טוֹרֵהָ
תֹּאכֵל: דְּבִרְסֵי יו"ד
3. וְהֵא אֶחָד אֶת־הָאֶבֶן
מִסֵּה וְעִשְׂרֵי הַפְּסִים
וְהַעֲוִינָה: דְּבִרְסֵי יו"ד
4. וְעֻדָּה הַכּוֹן וְלִפְקֵה
לְמַעֲהַר שִׁמְרֵי
וְחֵת טִירוֹת וְעֵד אֶרֶץ
וְחֵת חֲלָעַת וְאֶבֶן
וְיִקְרֵא יו"ד
5. לֵאמֹר תִּבְנֵה תוֹרֵהָ לִּי
בִּיתְךָ וְיִדְוִתִּי חֵרֶם מִמֶּנּוּ
שֶׁקֶץ חֲרָשָׁיו וְחֵבֶב
וְהַעֲבֵט בִּי תֵּרֶם הָאֵד:
דְּבִרְסֵי יו"ד
6. וְקִבְּיָא הָרֵאָא יו"ד
וְלֵאמֹר הַחֲלֹם הָיָא וְיִמֹת
לִי דְּבִרְסֵי ע"י
אֲלֵהֶם מְהֵרָא אֲחֵכֶם
מֵאֵרֶץ מִצְרַיִם הַשְׁדֵּךְ
מִבְּנֵי מִצְרַיִם לְמִדְרַחֵךְ
וְהִדְרֵךְ אֲשֶׁר עִוֵּךְ יו"ד
אֲלֵהֶךָ לִלְבֵּת בֵּה וְכִבְרַת
דְּעַם מִקְרֵב:
דְּבִרְסֵי יו"ד
7. וְלֵאמֹר חֲשֵׁלֵךְ אֵל כָּאֵם
וְאֵת דְּבִנֵּיךָ תִּשְׁחֵךְ יו"ד
לְעַמּוֹן יִשְׁחֵךְ כָּל הָרֵאָהֶב
לְמִינֵם:
דְּבִרְסֵי כ"ז

הגהות הב"ח

(א) גמ' מכלל דליכא דלאר
שחיית: (ב) שם מ"ט
מסיפא טהורות לאר מכלל
דליכא: (ג) שם רב ספא
אמר לצפרים שהחליטין
בעבודה זרה לל"ל ומיבת
באסורי נחמק:

שילוח הקן פרק שנים עשר חולין

ובענפיהו ידורן לפני שמיא. והכל לא תביע כנף וע"כ עופות טמאין
נמי מתקבצין בחילנות ומשחמעי כוונה נמשר: מדקאמר לפור טוורס
מכלל דליכא טמאה. דלי חין טמאים בכלל לפור לנמוי קרא כל
מורא תאלכו: ומשיה הלי טוור לאו למעטי טמאה אחא אלא למעטי
אסורה ומן הטהורא היא וערפא:
וסא כהדיא כסיב. (ויקרא כג) נבלה
וערפא לא יאכל לעמלה בה וענף
טוור מיתוקס קרא בנ"כ"ס שיהא
טמאה בזית הלכלה: אי שחוטא
דמזורע. ושטח לא הפור חטא
ק"ל צע"י (דף עד.) ובקדושין (דף כז.)
לדסורין כהנאה: ויהא אלא לא סאכלו
מחס. ויתרא הוא מהס מן הטהורין
דהא אטהורא ללעיל מיינה קאי:
לרובא שחוטא דמזורע. אבל
המשולחת מותרת דלא אמרה חורה
שלתה כדי שיכשלו בה אחרייה שיהו
צדין ואוכלין אותה בני אדם אלא ודאי
מותר: עשה. טהרה תאכלו ולא
האסורה כגון שחוטא דמזורע ולא
הכל מכלל עשה עשה: ואימא לרובא
טרפס. כלומר אחאי ונחא כך
לאוקומי עשה בשחוטא דמזורע עפי
מטרפס: דבר בלמד מענינו. זה אהל
מ"ג מדות מקרא שחבו סתם ואין
אלו יודעין כמה מדבר היו לומדו
מענינו: וסא בענינא דשחוטא כסיב.
טהרה תאכלו ולא ודאי לא אכיל לה
אלא שחוטא ועלה תביע וזה אשר לא
תאכלו מן השחוטא: שפי' לפריס חיוס
מאי חיוס לאו חיוס לפיך. ראיית
לפיך טהרות ומדמביא פריס חיות
מכלל דליכא דשמייהא פריס ולא חיות
למאן דהו עמולות: שפירן דאפי' אכריס
סלקן. למעטי מחסרות אכר: לאו
מכלל דליכא טמאום. כלשון קושיא:
ומשי לא מכלל דליכא אסורות טהרות
ומעניניהו דלא יתכשרו לטהר
מזורע אפי' דלא קרבן מינה אלא
מחין למחיה שחוטא אל כלי חרס:
מחיוס נפקא. ולא טרפס דלינה
חיה: הינה. הא דמכרסת קרא
אחרינא למאן דאמר טרפס חיה: ועוד.
טרפס מדרגתא דבי רבי ישמעאל
מבנין אז נפקא: מכשיר כפניס.
אסמ מזורע וחטאות מחוסרי כפרה
דוצין ויולדות שאין בליין אלא
לכשירן בקדשים: מכסר כפניס.
כל חטאות וחסמות: מכשיר כחון.
לפרי מזורע שהן לטהר: מכסר
כחון. שפיר המשמחל: עשה זו
מכשיר מכסר. כלל מיי' כשרות
וטהרה שהרי גם המכשירין קרבים
אלהמהו שפן: אס כחון עשה
מכשיר. לפריס מכסר שפיר
המשמחל דאסור כחוס דבעי ראי
לשם שגאחא סיפול הגורל לשם יהיה
נאס למזבח: אמר רב נחמן. טהרות
למעטי אסורים של עיר הנדחת
למעטי אסורים של עיר הנדחת

שְׁמִי צִפְרִי שְׁמִי
וְאֵל אִיקְרוֹתָ"שׁ כֹּל
יָכָא טַמָּאָה לֹא מַכְלִל
יָא אִי מִרְפָּה בְּהִדְיָא
מִצְוֹרֵעַ מוֹסִיפֵא דְקִרָא
תֵּאכְלוּ מֵהֶם ⁽⁵⁾ לְרִבּוֹת
כִּשְׁחוּטָה מִצְוֹרֵעַ
וּבְכָל תַּעֲשֶׂה וּלְקַמָּה
בַּעֲשֶׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה
עֲנִינָא דְשַׁחוּטָה כְּתִיב
חַיּוֹת מֵאֵי חַיּוֹת לֹא
אִיכָא ⁽⁶⁾ לֹא שְׁחִית
שְׁחִין רֵאשֵׁי אֲבָרִים
וְרוֹת ⁽⁷⁾ מַכְלִל דִּיכָא
אִיכָא טְרָפוֹת טְרָפוֹת
מִמָּן דִּמְר ⁽⁸⁾ מִרְפָּה
אִינָה חַיָּה מֵאֵי אִיכָא
מִרְפָּה חַיָּה בֵּין לְמִ"ד
י' ר' יִשְׁמַעֵאל נִפְקָא
מִזְעָל נֹאמֵר מְכִשִּׁיר
מְכִשִּׁיר וּמִכְפֵּר בְּחוּץ
וּמִדּוֹר כְּפָנִים עֲשֶׂה בּוֹ
כְּמִכְשִׁיר וּמִכְפֵּר הָאֲמֹר
בְּמִכְשִׁיר אִלָּא אֲמֹר רַב
יִצְחָק צִפּוֹרִי עֵיד הַנְּהַרְתָּ
אִמְרָה תוֹרָה שְׁלָה
הָאֲמֹר רַב אֲמֹר לְמַעוּטֵי
יִרְדּוּ שְׁלוּחֵיהֶּ לְמֵאֵי אִי
לִיחֻת אֵלָּא לְשִׁלּוּחַ רַב
שֶׁהַחֲלִיפָה ⁽⁹⁾ " (בְּצִפּוֹרִי)
יִהְיִיתָ חֶרֶם כְּמוֹהוּ
הַיִּמְנו כְּמוֹהוּ לְמֵאֵי
תוֹרָה שְׁלָה לְתַלְמֵי
אֲמֹר הֵכָּא כְּמֵאֵי
אֵת הַנֶּפֶשׁ הֵיכִי דְמִי
שְׁלָא הוּא אֵלָּא קוֹדֵם
לְשִׁלּוּחַ בְּעֵי לְאֹתוּי
תֵּת הָרַע מִקְרִיבֵךְ אֵלָּא
רוֹבֵץ עַל בִּיצֵי עוֹף
טָמֵא רוֹבֵץ עַל בִּיצֵי
טָמֵא אֵלָּא עוֹף טָהוֹר
טָמֵא אֵלָּא צִפּוֹר הָאֲמֹר
חֵךְ לֹךְ וְלֹא לְכַלְבִּיד

לא לכלבך והיבא אי
לוח באפרוחים טרפות
קרא תקח לך ולא
טרפות פטור משילוח

הנדהת ללו בר שילוח
נלא בשחוטס. אפילו הייה ד
ת שלל חיווג לה אחרת שא
דחי שממע טוהריות מבי
מוס מורע קמל ופשיטא ד
מן העיוד כוכבים דדמי ע
ופשיטא דאיי רחא לשלוח
יבי אלישור מחייב לשלח.
קיקי"ל: קורא וכו'. אל
רפה חייב לשלח אלל אפרו

קמ.

טרפורט מחזות נפאָאָ. מימא הא דרשינן מייא שחיין ראשי אברים וליכא למימר דה"ק דטרפא דיעינן מכל שכן דמחוסר אבר דאמעט מחזות דאכתי אימא דקרא למעוטי טרפא אמא ולא למחוסר אבר ועיק דקאמר הניחא למ"ד טרפא חיה דמשמע

וידעיה נח ממעטין טרפה מחוץ
ובפ"ק דע"ו (דף ה:) אמרין מנין
למחוסר אבר שאסור לזנינו נח שגזמר
מכל החי אחרה אחרה בגזא בגמה
שחין ראשי אברים שלה ופרין והא
מנעני ליה למעוטי טרפה טרפה
מולהחיות וילד נפקא היחא למ"ד
טרפה אינה יולדת לאלא ממאן דאמר
טרפה יולדת כו' לאלה ממנע טרפה
מוקרא דמכל החי אפילו למ"ד טרפה
חיה למ"ד יולדת כ"ש דחיה דאפילו
למ"ד דחיה מ"י קבר דאיה יולדת
כדמשמע בגלו טרפות (לעיל דף טו)
ומשמע נמי הכס דליכא לאוקומי קרא
לאתרווייהו וי"ל דהסם דלקיים העולם
אין סברא למעט מחוסר אבר אלא
טרפה דאש"י דחיה אינה חיה וזן
מגורו וכל הכא איכא לאוקומי
לאתרווייהו וזל"מ דטרפה חיה לא
מסבד למעט מיניה טרפה כיון
דאיכא לאוקומי אמוסר אבר או

שמה יש חלקך בין מי לחיות:
למעוטי צדי עיר הנהרת.
כימה הא נמי נפקא
ומדתגא דבי רבי ישמעל דרין
שסאסורים בהנאה לא קריין ביה
ממשקה ישראל ואפשר דלא ממעטיין
ממשקה ישראל אללא דרומא דערלא
וכלאי הכרס שאל הוה ליה שעת
הבסור כלומר פ"ק דנמוח (דף ו.)
והילכך אפילו לכפרה מותרות דאי
משום הנאה מזות לאו ליהנות ימנן
ג' וז"ל כדבמה עיר הנהנת איה
דקריין כשר כיון שדלשרפה קיימא
שלא יזונ לה אחר. ז"ע הילך
שמעט עיר מנהרות וז"ל
וחיות זיל ויל דרבה אסור נחמן בר
אבהו לא פליגי בהדידי ומאי מעוטי
חד לדמר וחד לדמר:
לצפרים שהחליפין בעבודה
וזהו. כאן נמי ז"ל
לכפרה כשרות דלדאי חסיון ליה
ומדמי דבי רבי שמעאל ומשום הכי
נקט שהחליפס בעבודה וזה אלל
לצפרים העובדים פשיטא דאסורין
דאין ראויין לכפרה:
הכי

מִן דְּרַב כְּהֵנָּה אֵהָא דִּתְנִי
מִיּוֹר מְשִׁילוּחַ מִנָּה הֵי מִיּוֹר
כְּלִיבִיךָ וְלִהְיֵשׁ אִם טְרֵפָה
אִם טְרֵפָה נִמְי פְּטוֹר מִלְּשַׁלַּח
אִם

אלא אמרה תורה שכל המקלה דממונא
 וטהר הוא ולא אכלי לה ויכול לשורפה
 צדא לידו מזדע אחר לאחר שטער
 דליכא אסוריות ומאי ידע הנשאלת
 :אלא בשלמות. ויתפוק ליה שלמות
 :זה וזה שמעך לו: ולמאי. קטני לה
 לשחיטה דהא דינו בסקילה: אלא
 פ' שאין הבינים שלו הואיל ומנהגו
 נקבה אפילו רבנן מודו כדמפרש
 טרפות אינו חייב לשלח את האם:
 א"כ

עין משפט
נר מצוה

כִּי אֵל מִי פִּיג מַהֲלִי
שְׁחִיטָה הִלִּי יֵא
טִישׁׁע יִיד סִי רֶזֶב טַעֲרָף
א:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] בנח' דמזלוע ולעטר
עלוי עשה. י"ב מ"י פ"א
מהלכות שומעא דנצחא
ז' ב] דם אלף לשחיה
וכי' אלף לשילוח וכי'
לפיפורם שחליפו וכי'
הכא במאי עסקין בנפח
שחרג וכי' על כל ז'
למן מ"י פ"א שם ה"ז ז'
ח' וע"ש במ"ל ה"ל ז':
ג] תח"ס ד"ה לתעטר וכי'
ול"ע וכי' י"ב ע"י שער
המלך פ"ד מ"ה גירושין
סוף ה"ל ב]

לעזי רש"י

קוקו"א [קוק"ו]. קוקי"ה.

מוסף דעם 17

לכרות ששחטת עקדוֹן
 אֶת־בְּרִיתָהּ אִשָּׁה
 דָּבָר הַלְמֵד מֵעֵינָיו.
 דָּבָר קָמוֹס שֶׁלֹּא מִפְּרִי
 הַחַיִּים מִדְּבָרָהּ, אֵלֶּה
 לְמִדּוֹן מִן הַעֲיָן, פֶּרֶס
 שֶׁנֶּחֱמָה בָּהּ בְּחַיָּה פֶּרֶס
 מִיָּדִי (דְּעִי קַסָּה) אֵלֶּה
 אֵלֶּה יָדֵהּ מִחַיָּה הַמִּסּוֹס
 מִדְּבָרָהּ, אֵלֶּה וְלִמֵּד מִפֶּרֶס
 שֶׁנֶּחֱמָה בָּהּ וְלִמֵּד מִפֶּרֶס
 הָיָה נֶחֱמָה בָּהּ וְלִמֵּד (מִתְרַדֵּי)
 לְמִדָּה טִרְפָּהּ יָדִיד.
 וְלִמֵּד (נָא) אֲחֵרֵי שֶׁ
 אֵלֶּה הִרְבֵּה תַּחֲבִיבִים
 שֶׁנֶּחֱמָה אִשָּׁה (דְּעִי)
 אֶת־טִרְפָּהּ אֵינִי
 אֶת־כִּין מִפֶּרֶס לִמֵּד
 (דְּעִי). מִכְשִׁיר וּמִכְשֵׁר
 בְּמִסֵּר. מִכְשִׁיר נִפְשִׁי
 אֵלֶּס (דְּעִי). מִכְשִׁיר
 לְכָרִיתוֹת הֵן, מִכְשֵׁר נִפְשִׁי
 לִקְרִיבִינֵם (דְּעִי) שֶׁ
 מִשְׁתַּלֵּט לְתַחֲבִיבֵם (דְּעִי)
 שֶׁ. מִכְשִׁיר וּמִכְשֵׁר
 בְּחִיץ. מִכְשִׁיר מִחַיָּה
 לְמִדָּה מִכְשִׁיר (דְּעִי) שֶׁ
 מִכְשִׁיר מִחַיָּה לְכָרִיתוֹת
 שֶׁן לְעִי נִפְשִׁי מִחַיָּה
 וְלִשְׁתַּלֵּט אֶת הַתַּחֲבִיבֵם
 לְכָרִיתוֹת (דְּעִי) שֶׁ
 וּמִכְשֵׁר מִחַיָּה, עֲנֵה עֲרִיבָה
 שֶׁנֶּחֱמָה אִשָּׁה
 וְעֲנֵה מִכְשִׁיר (דְּעִי)
 שֶׁ. מִכְשִׁיר עֲשֵׂה בִּי
 בְּמִסֵּר בְּמִכְשֵׁר. אֵלֶּה חֶלֶם
 מִן אֵלֶּס מִכְשִׁיר לִשְׁתַּלֵּט
 אֲחֵרֵי (שֶׁן) אֶת־בְּרִיתוֹ
 בְּחִיץ עֲשֵׂה בִי מִכְשִׁיר.
 לְמִדָּה מִכְשִׁיר לְקִרְבִּין
 הַיָּהִים מִחַיָּה. מִכְשֵׁר.
 כְּשֶׁנֶּחֱמָה אֲחֵרֵי וְעֲנֵה
 (דְּעִי). מִכְשִׁיר שֶׁן
 וּבְחֵרֵת הָרֵעַ מִקְרִיבָה.
 וְעֲנֵה עַל לִי מִסּוֹס
 בְּחִיץ מִחַיָּה לְשִׁתַּלֵּט לְכָרִית
 כִּי לְעִי רָשָׁעִים מִכְשִׁיר
 (דְּעִי קַסָּה).

שימה מקובצת

¶ רב ספא אמר לצפרים
שהחליטין בעבודת כוכבים
דכתיב והיה כצ"ל: